

SOKOLSKÝ ZPĚVNÍK

vydaný

Tělocvičnou Jednotou Sokol

v Cedar Rapids, Iowa.

DOLLARY PRO BUDOUCÍ POTŘEBU ZÍSKÁTE,
když se stanete členy

**ZÁPADNÍ
ČESKO-BRÁTRSKE JEDNOTY**

John V. Rompotl, před.

M. L. Hromádka, taj.

Mnoho zdaru Sekolské Jednotě přeje

RODINA PAVLA JEŘÁBKA

THE STAR SPANGLED BANNER.

O say, can you see,
by the dawn's early light,
What so proudly we hailed
at the twilight's last gleaming ?
Whose broad stripes and bright stars,
thro' the perilous fight,
O'er the ramparts we watch'd,
were so gallantly streaming ?
And the rocket's red glare
the bombs bursting in air,
Gave proof thro' the night
that our flag was still there,

O say, does that Star-spangled
Banner yet wave
O'er the land of the free
and the home of the brave ?

KDE DOMOV MŮJ?

Kde domov můj ?
Kde domov můj ?
Voda hučí po lučinách,
bory šumí po skalinách,
v sadě stkví se jara květ,
zemský ráj to na pohled !
A to jest ta krásná země,
země česká, domov můj !

Kde domov můj?
Kde domov můj?
V kraji znáš-li bohumilém
duše útlé v těle čilém,
mysl jasnou vznik a zdar,
a tu sílu vzdoru zmar?
To je Čechův slavné plémě,
mezi Čechy domov můj!

LVÍ SILOU...

Lví silou, vzletem sokolím
ku předu krácejme
a drahé vlasti v oběti své síly snázejme.
A byt' i cesta daleká, ta Sokolíka neleká,
jen mužně, statně ku předu,
vždyť' drahá vlast čeká.

Vlast máti až nás zavolá,
co věrné dítky své,
tu mocná paže Sokola zlé škůdce v souboj zve.
Tot' blahá bude naše vlast za oběť' svůj
i život klášt,
to svaté heslo Sokola:
za národ, drahou vlast.

Jen, bratři, silou hrdinnou
svou hajme vlast i řeč,
tot' chloubou bud' nám jedinou a pro ni
spějme v seč.

A potom teprv v spasný den
nám vzejde krásný, zlatý sen,
pak sluncem jasným bude plát'
nám povždy volnost jen!

HOJ, VZHŮRU, PESTRÝ SOKOLE!

Hoj, vzhůru, pestrý Sokole,
hoj, vzhůru na svou stráž,
na nejvyšších hor vrchole,
ó let', co síly máš!
Jen dál, jen dál, jen výš a výš,
až pod oblaků lem,
[: až od hor k horám uvidíš
tu celou českou zem!:]

A co to jásá po kraji,
ty sokolíku můj?
To tisícové dívají
se vzhůru na let tvůj.
Jen dál, jen dál, jen výš a výš,
ty's naší síly vzor,
[: a ty své mety doletíš
i každé bouři vzdor.:]

Hoj, vzhůru, český Sokole,
až v bouřných mraků lem,
at' s vichrem vidí v zápole
tě celá česká zem!
Jen dál, jen dál, jen výš a výš,
a střež nám prapor náš,
[: tvá perut' mávej nahoře
a dole naše paž!:]

BEJVÁVALO ...

Bejvávalo, bejvávalo, bejvávalo dobře,
bejvávalo, bejvávalo, bejvávalo dobře:
za našich mladých let, bejval svět jako květ,
bejvávalo, bejvávalo, bejvávalo, dobře.

TANCUJ, TANCUJ, VYKRÚCAJ ...

Tancuj, tancuj, vykrúcaj, vykrúcaj,
jen to šecko nezhrúcaj, nezhrúcaj,
dobrá pecka na zimu, na zimu,
s roztrhanú perinú, perinú.

Tralalala, tralalala,
Tralalala, tralalala;
la-la-la-la-la-la,
la-la-la, la-la, la-la-la-la.

Stojí voják na vartě, na vartě,
v roztrhaném kabátě, kabátě,
od večera do rána, do rána,
rosa naňho padala, padala.
Tralalala. . . .

Měla sem já rukávce, rukávce,
dala jsem je cikánce, cikánce,
cigánečko malúčká, malúčká,
přičaruj mňa synečka, synečka.
Tralalala. . . .

Až já budu čarovat', čarovat',
musíš ty mně neco dát', neco dát',
štyry groše lebo pět, lebo pět,
bude šuhaj jako květ, jako květ.
Tralalala. . . .

ŠLY PANENKY SILNICÍ ...

Šly panenky silnicí,
silnicí, silnicí,
potkali je myslivci,

myslivci dva.
Kam, panenky, kam jdete,
kam jdete, kam jdete,
která moje budete,
budete má ?

Ta maličká, ta je má,
ta je má, ta je má,
ta má oči jako já,
jako mám já.
Na krku má granáty,
granáty, granáty,
mezi nima dukáty,
dukáty má.

Jak pak já to vyvedu,
vyvedu, vyvedu,
až si pro ni přijedu,
přijedu sám.

Čtyřma koňma vranýma,
vranýma, vranýma,
jako sedlák ze mlýna,
ze mlýna tam.

MĚLA JSEM MILÉHO SOKOLÍKA ...

Měla jsem milého Sokolíka,
on mně však uletěl do lesíka,
do lesíka, jedlového,
snad ho tam najdete střeleného.

On jest mně uletěl tam na skálu
a tam se vysmíval mému žalu.

Já plakala, on se jen smál,
když jsem však přišla blíž, uletěl dál.

Lehce je Sokolu žerty tropit,
když může po straně peří nosit,
peří v levo, děvče v pravo,
nedá si upříti svoje právo.

Veselým pochodem přes dědinu,
bystře si prohlíží každou děvu,
je-li vábná, je-li mladá,
jestli by Sokola měla ráda.

S radostí děvčátka zaplesají,
když v dálí Sokoly uhlídají.
Hle již jsou tam, snad přijdou k nám,
kterému já asi hubinku dám.

TVOJE OČI PLAKAT BUDOU...

Jiří Voldán.

Zpíval černý kos na větví písničku,
když jsme si dávali sladkou hubičku,
pod naší lípou v háječku.

A když černý kos dozpíval ulétl v dál,
a tvůj slib jako květ máku upadal,
a tys falešně miloval.

Zvadla ta hezká růžička od tebe,
a mně už kol krku nikdo nevezme,
ach, pryč je potěšení mé.

Refrain:

Tvoje oči plakat budou,
až budeš vzpomínat,

až ti přijde harmonikář
písničku na dvoreček hrát,
pak budeš litovat,
že jsme se rozešli od sebe,
když jsme se tak milovali,
ty mně a já tebe.

DĚTIČKY, JDĚTE UŽ SPÁT...

Na konci města
co končí ulice
před dětmi tátá
skrývá svůj žal,
zapadlá cesta,
chladná je světnice,
nemá co dětem
do úst by dal,
on ví, že k žití
je třeba i kousek
tvrdého chleba,
lívá své dětičky,
stírá jim slzičky,
a pak jim dobrou
noc přál...

Dětičky, jděte už spát,
tatíček musí jít hrát...
V hospodě čekají lidičky
na jeho smutné písničky,
dětičky, jděte už spát,
nechte si o štěstí zdát.
Až ráno přijde váš tatíček
a přinese na chlebíček.

NIKDY SE NEVRÁTÍ POHÁDKA MLÁDÍ...

V životě jsou chvíle mámivé,
které časem přijdou zpět,
tak, jako z jara slunko zářivé
přijde líbat první květ.
Jen mládí nevrátí se nikdy víc,
již nevyjde nám svou láskou vstříc,
a ten, kdo nepoznal pohádky té,
musí se jí navždy zříci:

Nikdy se nevrátí pohádka mládí,
ze všech pohádek ta nejhezčí.
Nikdy se nevrátí, marné volání,
jednou se s námi přec rozloučí.
Proč osud dává tak málo lásky nám,
proč všechno zůstane jen vzpomínkám?
Nikdy se nevrátí, pohádka mládí,
která je v žití jen jedenkrát.

Ve vzpomínkách najde útěchy,
ten kdo míval někdy rád,
tot' jediné jsou štěstí úsměvy,
které život může dát.
Kdo vzpomínku na první lásku má,
tomu se žití navždy krásným zdá
a ztracené mu mládí na vzdory
naposledny zazpívá:

CHALOUKY POD HORAMI...

Hřálo slunko, hřálo krásně
hřálo na horách,
pod tím slunkem jako v snách,

tam jsem prožil svoje mládí,
celý život svůj,
tam jsem už jak dítě
zpíval "Kde domov můj?"

Chaloupky pod horami,
co se to stalo s vámi?
Byly jste takové hezké,
vy naše chaloupky české,
Smutně ted' jdeme světem,
štěstí je zvadlým květem,
ale vy budete jednou,
patřit zas našim dětem.

Svítí hvězda, svítí jasně,
svítí v oblacích,
proč ti děvče, moje milé,
na rtech utich smích?
Musíš celý život bráti tak,
jak se to dá,
kdo má srdce plné lásky,
ten si nezoufá.

HAJEJ, MŮJ ANDÍLKU!

Hajej, můj andílku, hajej a spi,
zamhouří maličký očička svý,
hajej, nynej, dadej, malej,
zamhouří maličký očička svý.

Hajej, můj andílku, hajej a spi,
matička kolibá dět'átko svý,
hajej, nynej, dadej, malej,
matička kolébá dět'átko svý.

PÍSNIČKA ČESKÁ

Karel Hašler

Ty naše písničky
jsou jak ty perličky
na šnůrce navlečené.
Tolik je krásy v nich
a je to velký hřich,
že jsou tak utlačené . . .

Ta naše písnička česká,
ta je tak hezká tak hezká,
tak jako na louce kytička,
vyrostla ta naše písnička.
Až se ta písnička ztratí,
pak už nic nebudem mít,
jestli nám zahyne,
všechno s ní pomine,
potom už nebudem žít . . .

Zpívejte lidičky
ty naše písničky
z Moravy, Slovenska, z Čech—
Ta naše písnička
je sice prostičká
ale je nejhezčí z všech . . .

Ta naše písnička česká, atd.

UŽ MOU MILOU . . .

Už mou milou do kostela vedou,
tenkrát jsi má panenko,
tenkrát jsi má.

“Ještě nejsem, můj nejmilejší,
ještě jsem maminčina.”

Už mou milou ku oltáři vedou,
tenkrát jsi, má panenko,
tenkrát jsi má.

“Ještě nejsem, můj nejmilejší,
ještě jsem maminčina.”

Už mou milou ku oltáři vedou,
tenkrát jsi, má panenko,
tenkrát jsi má.

“Už jsem tvoje, můj nejmilejší,
už nejsem maminčina.”

VYSTĚHOVALEC...

Zasvit' mi ty, slunko zlaté,
na poslední z vlasti krok,
zahřej v prsou city svaté,
usuš v očích slzí tok.

Nezazli mi, drahá máti,
požehnání své mi dej,
ač se tebe musím vzdáti,
za syna mne vždycky měj.

Zasvit' mi ty, slunko zlaté,
na poslední z vlasti krok,
zahřej v prsou city svaté,
usuš v očích slzí tok,
usuš v očích slzí tok.

Květné luhy, hvozdy černé,
nikdy vás již nespatřím,
nikdy víc své druhy věrné,

věrné druhy neuzřím.
Český hlahol, české zpěvy,
nebudu víc v duši ssát,
toužit budu bez úlevy
v cizině pro vlast svou lkát.
Květné luhy, hvozdy černé,
nikdy vás již nespatřím,
nikdy víc své druhy věrné,
věrné druhy neuzřím.

JARO V HORÁCH ...

Až bude zas jaro v horách
navrátím se k tobě zpět,
abych uzřel oči modré
krásnější než každý květ.
Budu zas rád míti tebe
ptáčkové až budou pět,
až bude zas jaro v horách,
ty můj budeš celý svět.

Ted' vzpomínku nosit budu,
do hor vzlétne mysl má
po sluníčku, které tobě
pozdraví vroucí za mne dá.
Po zimě pak dlouhé, kruté,
blahý přijde jara čas
a jak nyní loučíme se—
vítati se budem zas!

VYSTAVÍM SI SKROVNOU CHALOUKU ..

Vystavím si skrovnou chaloupku,
všecko čisté jako na sloupku,

stromoví a křoví vůkol ní
budou dávat chládek k hovění.
Odtud nedaleko v háji
besídku si spletu z májí,
až to všecko řádně vyvedu,
pak tě panenko, tam přivedu.

Budeme tam jak dva andělé,
všední dny nám budou neděle,
před chaloupkou v malé zahrádce
všecko zříme jako v pohádce.
Kéž by to už jednou bylo
a peněz nám fúry zbylo,
k tomu hodně štěstí, zdravíčka,
nežli smrt nám sedne na víčka.

JDOU SOKOLSKÉ ŠIKY, JDOU..

Jdou sokolské šiky, jdou
prapor jim vlá nad hlavou.
Prapore náš rudobílý,
znaku jaré české sily,
vlaj a duj!
Doneseme svorně k cíli
prapor svůj.

Mocně at' vlá výš a výš,
neskloní se nikdy již,
bude vláti nade sborem
v bouřných mraků hrdým vzdorem.
Ku předu
pro vítězství za praporem,
ku předu!

SIVÁ HOLUBIČKA.

- [: Sivá holubičko, kdes byla :]
[: že jsi svoje popelavé peří :] ztratila ?
[: Ztratila jsem já je na poli :]
[: a to tobě, můj drahý holoubku :] na vzdory.
[: Nebudeš ty dlouho lítati :]
[: budu na tě, sivá holubičko :] líčiti.
[: Už jsme holubičku chytili :]
[: a to tenkrát, když nám muzikanti:] troubili.
-

ACH, NENÍ TU NENÍ...

Ach, není tu není co by mne těšilo,
ach není tu není co mne těší:
co mne těšívalo, s vodou uplynulo,
ach, není tu není, co mne těší.

A já tu nebudu, já odtud pryč půjdu,
a já tu nebudu, já půjdu pryč:
já půjdu do světa, kde růže rozkvétá,
a tam si vyberu co budu chtít.

TEČE VODA, TEČE...

Teče voda, teče,
cez Velecký majír,
nehal si ma, nehal,
starodávný frajír

Nehal si ma, nehal,
dobre ty vieš komu,
čo ty reči nosí
do našeho domu !

Do našeho domu,
pod naše okenka,
čo som sa naplakal,
sivá holubienka !

SIROTKOVA PÍSEŇ ...

Matko moje, matičko drahá,
po tobě toužím dnes,
neznám štěstí, chviličku blaha,
nevím co dětský ples:
Bez tebe jen dobu dlouhou
nese smutný den,
život jest mi cestou pouhou
plnou trní jen.
Co si počít mám, kam se jen obrátit?

Vše za tebe dám, můžeš-li se vrátit ...
Vyslyš můj hlas, přijd' ke mně zas,
volá tě dítě tvé!
Na tvém hrobě, matičko zlatá,
vyrůstá krásný květ
a v mé srdci vzpomínka svatá
jest mi nad celý svět.
Za nic ji neprodám, jen tobě ji zachovám
po všechn života čas, až se sejdeme zas!

RODNÁ CHALOUPKA ...

Ty naše chaloupko uprostřed polí,
proč při tvé vzpomínce srdce mne bolí?
V tvých stěnách žili jsme okolo matky,
den každý pro nás byl vítaný, sladký.

Byla jsi chudičká, přece však naše,
jak v tobě chutnala každá nám kaše.
Nyní jsme ve světě, bělí nám vlasy,
rádi však vzpomenem' na zašlé časy.

Na dětství, radosti, rodiče hodné,
na každé prožití v chaloupce rodné.
Ty naše chaloupko uprostřed polí,
proč při tvé vzpomínce srdce mne bolí?

NEDĚLIČKA, NEDĚLE...

Šest dní musí člověk čekat, nežli přijde neděle,
aby se moh' podívati na svět trochu vesele;
v neděli je všecko hezčí nežli v jiný všední den,
takže mi to vždycky potom připadá jak řáký sen.

Refrain:

Nedělička, neděle,
to je naše žití,
na srdci i na těle
hned to člověk cítí,
proto si to vesele
šinu někam ven,
škoda, že je neděle,
jen jednou za týden!

Každý se chce osvěžiti na neděli v přírodě
a proto je natřískáno i v té malé hospodě,
každý si tam pivem dává k další práci odvahu,
jaký div, že potom sotva trefí zpátky na dráhu.

I ten voják dá se vždycky na neděli do gala,
aby aspoň jedna kuchta na něho se dostala,
ona vezme buchtu s mákem, on půl kila salámu,
když vylezou večer z lesa, vypadaj' jak po flámu.

PŘIJDE JARO, PŘIJDE ...

Přijde jaro, přijde,
zase bude máj,
usmívá se louka,
usmívá se háj.
Stříbrné své vlny
hora vyleje,
rozkvete se růže,
slavík zapěje.

Rozpuknou se ledy,
volný bude proud,
po vlnách šumících
vory budou plout.
Vyskočí z hrud klasy,
bujný bude květ,
kosa bude řinčet,
zpěv radostný znět.

A ta lípa naše
bude zelená,
z větví mocných listí
nám na věnce dá.
Aj, ty vlasti plesej,
usmívá se háj,
přijde jaro, přijde,
budem míti máj.

ČERVENÁ, MODRÁ FIALA.

Červená, modrá fiala, fiala,
kdes ji, Andulko trhala, trhala,
kdes ji, Andulko, trhala ?

Trhala jsem ji v zahrádce, v zahrádce,
zabolelo mě mé srdce, mé srdce,
zabolelo mě mé srdce.

VČERA NEDĚLE BYLA ...

Včera neděle byla, já jsem doma nebyla:
[: žala jsem travičku v zeleném háječku,
svátek jsem nesvětila.:]

My jsme děti jako květ a nás těší celý svět:
[: my se máme rádi a jsme kamarádi,
jak to má rád každý Čech.:]

Zpěv náš at' se ozývá, on nám slávy dobývá:
[: každý lékař praví, se zpěvem jde zdraví,
zpěv náš at' se nese v dál.:]

ŠLA NANYNKA DO ZELÍ...

Šla Nanynka do zelí do zelí do zelí,
natrhala luppení, luppeníčka.
Přišel na ni Pepíček,
rozšlapal ji košíček.
Ty, ty, ty — ty, ty, ty,
ty to musíš platiti.

Já to platit nebudu, nebudu, nebudu,
raděj se dám na vojnu, na vojničku.
Na vojnu se nedávej,
truc rodičům nedělej.
Ty, ty, ty — ty, ty, ty,
ty to musíš platiti.

ČECHY KRÁSNÉ...

Čechy krásné, Čechy mé,
duše má se touhou pne,
kde ty vaše hory jsou
zasnoubeny s oblohou.

S oblohou a s nebesy,
kde přemýšlí na plesy
anděl světlem oděný,
k slávě Čechů stvořený.

Český národ pěje rád,
v písních však i touhu znát,
by ten anděl chránil Čech
do skonání světů všech.

Proto, krásné Čechy mé,
duše má se touhou pne,
kde ty vaše hory jsou
zasnoubeny s oblohou!

ACH, SYNKU, SYNKU...

[: Ach, synku, synku, doma-li jsi ?:]
[: Tatíček se ptá, oral-li jsi.:]

[: Oral jsem, oral, ale málo,:]
[: kolečko se mi polámalo.:]

[: Když se polámalo, dej ho spravit,:]
[: nauč se, synku, hospodařit.:]

JEDOU HULÁNI...

Jedou huláni, tra-la-la-la-la,
od Prašné brány, tra-la-la-la-la.
Pojed', holka modrooká,
pojed' za námi tra-la-la,
pojed', holka modrooká,
pojed' za námi.

Já nepojedu, tra-la-la-la-la,
jsem ještě mladá, tra-la-la-la-la.
Za rok, za dvě, za tři léta
přijdu za váma tra-la-la,
za rok, za dvě, za tři leta

přijdu za váma.
Tři léta jsou pryč, tra-la-la-la-la,
holka nejde víc, tra-la-la-la-la.
Kdo ví kde ji čerti nosí,
už nepřijde víc tra-la-la,
kdo ví kde ji čerti nosí,
už nepřijde víc.

TAMHLE JE LOUKA ...

Tamhle je louka široká,
roste na ní tráva,
roste na ní tráva,
tamhle je louka široká,
roste na ní tráva vysoká.

Žaly tam na ní dvě panny,
obě přežalostně,
obě přežalostně,
žaly tam na ní dvě panny,
obě přežalostně plakaly.

Kdo vám dovolil trávu žít,
jedna musí za to,
jedna musí za to,
kdo vám dovolil trávu žít,
jedna musí za to se mnou jít.

(Po každé sloce:

Teče voda shora, čistá je jako já,
točí se dokola okolo javora,
teče voda shora, čistá je jako já,
točí se dokola okolo javora!

NA SHLEDANOU....

Hřbitove tichý,
hřbitove zelený,
proč zemi svou plníš
drahými semeny?
Proč i náš tatíček
s matičkou nejdražší
do tebe zanesli
lásku svou i naší?

[: Smutno je v svět,
smutno je každičký den,
bez otce a matky
život je prázdné místo jen:]

Matičko, tatíčku náš,
proč jste nám odešli,
proč radosti žítí jste
navždy nám vzali
a pryč je odnesli?
Za hřbitovním plotem,
sirotci vždy stanou,
tam loučí se s rodiči
smutně a bolně
tichým: Na shledanou!

NA TOM PRAŽSKÉM MOSTĚ...

Na tom pražském mostě, rozmarynka roste,
[: žádný ji tam nezalévá, ona přece roste :]

Až já tudy půjdu, zalévat ji budu,
[: ona se mi zazelená, já ji trhat budu.:]

SPĚJME DÁL!

Spějme dál, statně dál, za sokolským praporem,
dokud boj neustal, v poutech úpí rodná zem,
dokud bouř kolem hřímí, každý na svém místě bud'
a kdo se odrodí, čepelem v tu zrádnou hrud'!

Bratři, výš, stále výš, smělým letem slunci vstříč!
S nadšením k cíli blíž spěje borců na tisíc.
Silou lví každý z nás v boji obrněný stůj,
věrnou stráž, vlasti máš, Sokol třímá prapor tvůj!

"Paže tuž, vlasti služ!" zní nám v cestu řadu let,
heslem tím nadšení řítíme se mužně vpřed.
V pěsti zbraň, v oku žár, v žilách otců vřelou krev,
nad námi prapor vlá, v rudém poli bílý lev!

NA TEJ LOUCE ZELENÝ ...

Na tej louce zelený, pasou se tam jeleni,
pase je tam mysliveček v kamizolce zelený,
zelený, pase je tam mysliveček v kamizolce zelený.

Počkej na mne, má milá, zastřelím ti jelena,
aby se ti zalíbila myslivecká halena,
halena, aby se ti zalíbila myslivecká halena.

Počkej na mne, mé srdce, zastřelím ti zajíce,
aby se ti zalíbily myslivecké střevíce,
střevíce, aby se ti zalíbily myslivecké střevíce.

POD NAŠIMA OKNY ...

Pod našima okny teče vodička:

napoj mně, má milá, mého koníčka.

[: Já ho nenapojím, já se koně bojím,
já se koně bojím, že jsem malíčká.:]

GOD BLESS AMERICA

God bless America, land that I love,
Stand beside her, and guide her
Through the night with a light from above.
From the mountains, and the valleys,
from the ocean with foam.
God bless America, my home sweet home.

OLD FOLKS AT HOME

Way down upon de Swanee River,
Far, far away,
Dere's wha' my heart is turning ebber,
Dere's wha' de old folks stay.
All up an' down de whole creation,
Sadly I roam,
Still longin' for de old plantation,
An' for de old folks at home.
All de world am sad and dreary;
Ev'rywhere I roam,
Oh! darkies, how my heart grows weary
Far from de folks at home.

ROW, ROW, ROW YOUR BOAT

(A Round)

Row, row, row your boat,
Gently down the stream,
Merrily, merrily, merrily, merrily,
Life is but a dream.

HOME ON THE RANGE

Oh give me a home where the buffalo roam,
Where the deer and the antelope play,
Where seldom is heard a discouraging word
And the skies are not cloudy all day.

Chorus:

Home, Home on the range,
Where the deer and the antelope play
Where seldom is heard a discouraging word,
And the skies are not cloudy all day.

LONG, LONG TRAIL

There's a long, long trail a-winding
Into the land of my dreams,
Where the nightingales are singing
And a white moon beams;
There's a long, long night of waiting
Until my dreams all come true,
Till the day when I'll be going down
That long, long trail with you.

SMILES

There are smiles that make us happy
There are smiles that make us blue
There are smiles that steal away the teardrops
As the sunbeams steal away the dew
There are smiles that have a tender meaning
That the eyes of love alone may see
But the smiles that fill my heart with sunshine
Are the smiles that you give to me.

SOUTH SIDE SASH AND DOOR COMPANY

Česká dílna truhlářská a dřevosklad.

Velkovýroba nábytku.

1705 A ulice jihozápadní.

Cedar Rapids

122 3. avena jihových.

Naproti Paramount divadlu

FIRST TRUST AND SAVINGS BANK

ČESKÁ SPOŘITELNA

Člen vládní vklady pojištující korporace.

Třetí ulice a 12. avena jihovýchodní.

Máme též odbočku v Ely, Iowa.

VŠE PRO DĚTI!

Toto jest nejen heslem sokolstva, ale zároveň i jedním z předních úkolů nejstarší sesterské a bratrské jednoty

ČESKOSLOVENSKÝCH SPOLKŮ V AMERICE

Necht' zpěv rozezvučí srdce našich dětí láskou k českému původu a české řeči!

**Řády: Prokop Velký, Karla Masaryk, Progressive,
Junior American Czechs.**

Ústřední Výbor Č.S.A. řádů v Cedar Rapids, Iowa,
Jos. Šulista, před. Ruby Blažková, taj.

SC 132.4
19xx.1439(dup)